

Σκηνή 1η

Ο γιατρός κύριος «Χωρίς Σύνορα» είναι καθισμένος στο γραφείο του. Μπαίνει η γραμματέας του.

Γραμματέας: Κύριε Σύνορα, συγνώμη κιόλας που ενοχλώ, αλλά να. Ας, πούμε, έχω απέξω την κυρία Γη. Λέει πως δεν αισθάνεται καθόλου καλά και πρέπει να σας δει επειγόντως!

Γιατρός: Την κυρία Γη; Και πού την έχεις;

Γραμματέας: Στην τσέπη μου! Την έβαλα να ξαπλώσει στον καναπέ και της έδωσα να διαβάσει το «National Geographic» που την έχει και φωτογραφία.

Γιατρός: Μπράβο σου, εύγε! Το λοιπόν. Μην καθυστερούμε. Φέρ' τη αμέσως μέσα

Γραμματέας: Μάλιστα γιατρέ.

Η γραμματέας φεύγει, ο γιατρός τακτοποιεί το γραφείο του. Μετά από λίγο επιστρέφει κρατώντας την κυρία Γη από το μπράτσο. Η Γη ξεφυσάει κάνοντας αέρα με το περιοδικό.

Γραμματέας: Ελάτε κυρία Γη μου. Καθίστε εδώ. Ωπαλάκια!

Γη: Αχ, να'σαι καλά κοπέλα μου, σ' ευχαριστώ πολύ.

Γραμματέας: Παρακαλώ λίγο. Γιατρέ με θέλετε κάτι άλλο, γιατί έχω λίγη δουλίτσα έξω. Να, ας πούμε, αυτό το νυχάκι το έχω αφήσει άβαφο!

Γιατρός: Όχι παιδί μου πήγαινε. Μονάχα κράτα μου όλα τα τηλέφωνα και μη με δώσεις σε κανέναν όση ώρα θα είμαι με την ασθενή

Ο γιατρός της δίνει στο χέρι κινητά και σταθερά τηλέφωνα

Γραμματέας: Μάλιστα γιατρέ. Κι αν πάρει η γυναίκα σας;

Γιατρός: Η γυναίκα μου; Ποια απ' όλες;

Γραμματέας: Να, ας πούμε η τέταρτη

Γιατρός: Η τέταρτη; Ποια είναι η τέταρτη; Ποια είναι; Ααα, ναι, θυμήθηκα. Πες της και ρετιτίσματα!

Γραμματέας: Κι αν πάρει η τρίτη;

Γιατρός: Σιγά μην πάρει και η Δευτέρα. Τελείωνε παιδί μου κι έχω πελάτη που περιμένει.

Γη: Αχ, αχ, αχ!

Γραμματέας: Μάλιστα γιατρέ μου

Η γραμματέας φεύγει από τη σκηνή.

- Γη: Γιατρέ μου συγνώμη για την ενόχληση και την ξαφνική μου επίσκεψη, μα δεν αισθάνομαι καλά.
- Γιατρός: Μα τι λέτε κυρία μου, καμία ενόχληση. Μπορώ να σας προσφέρω κάτι;
- Γη: Αχ, σας ευχαριστώ. Μήπως έχετε ένα ποτήρι νερό;
- Γιατρός: Ωχ! Νερό είπατε; Εεε, ξέρετε έχουμε έλλειψη. Δύσκολα βρίσκει κανείς νερό στις μέρες μας. Όμως αν θέλετε μπορώ να σας προσφέρω ένα ουίσκι, ένα ούζο, μια κόκα κόλα!
- Γη: Α πα, πα πα πα. Δεν πίνω. Ξέρετε με πειράζει το ποτό. Κάνα δυο φορές που δοκίμασα, ζαλίστηκα κι έκανα όλο κύκλους γύρω από τη Σελήνη.
- Γιατρός: Όπως αγαπάτε. Μα πείτε μου. Τι αισθάνεστε; Μου φαίνεστε λίγο κλωμή.
- Γη: Αφήστε κύριε Σύνορα. Τον τελευταίο καιρό δεν είμαι καθόλου καλά. Καταρχήν ζεσταίνομαι συνέχεια.
- Γιατρός: Χμμ. Αυτό οφείλεται στο φαινόμενο του θερμοκηπίου. Συνεχίστε
- Γη: Αισθάνομαι συνέχεια ένα κενό μέσα μου...
- Γιατρός: Χμμμ. Ίσως να φταίει η τρύπα του όζοντος. Συνεχίστε
- Γη: Μια δυσφορία και μια δύσπνοια με πιάνει κατά καιρούς
- Γιατρός: Χμμμ. Ίσως φταίει η έλλειψη οξυγόνου από τις φωτιές στα δάση. Μα συνεχίστε.
- Γη: Όλα μου βρωμάνε και όλα μου ξινίζουν....
- Γιατρός: Χμμμ, αυτό οφείλεται σίγουρα στη μόλυνση του περιβάλλοντος. Μα, για συνεχίστε παρακαλώ.
- Γη: Και τέλος μια κατάθλιψη με πιάνει. Όλο δάκρυα ανεβαίνουν στα μάτια μου.
- Γιατρός: Μιλάμε για υγιέστατη!!! Χμμμ. Αυτό σίγουρα οφείλεται στο λιώσιμο των πάγων. Συνεχίστε, συνεχίστε.
- Γη: Τι συνεχίστε γιατρέ μου; Δεν σας φτάνουν αυτά; Άρρωστη είμαι, Όχι η ιατρική εγκυκλοπαίδεια!
- Γιατρός: Καλά, καλά κυρία Γη μου, ησυχάστε. Ησυχάστε. Μα να σας ρωτήσω και κάτι άλλο. Παιδάκια έχετε;
- Γη: Αν έχω παιδιά; Παιδιά, να φαν κι οι κότες!
- Γιατρός: Δηλαδή; Τα παιδιά σας είναι καλαμπόκια;

Γη: Ωχ, γιατρέ μου, που λέει ο λόγος. Εννοώ πως έχω πολλά, μα πάρα πολλά παιδιά. Αλλά κύριε Σύνορά μου, έχω μεγάλο καημό με δαύτα εδώ και χρόνια.

Γιατρός: Δηλαδή, δηλαδή;

Γη: Να. Πριν από πολλά, πολλά χρόνια, ε μην πούμε και πόσα ακριβώς, γιατί τα'χω τα χρονάκια μου, κάλεσα όλα μου τα παιδιά να τους μοιράσω την κληρονομιά τους. Έκανα πέντε ηπειρούς και είπα στον καθένα πού θα πάει να μείνει. Ήταν όλα τόσο ενθουσιασμένα. Προτού όμως φύγουν, τα έβαλα να μου υποσχεθούν πως θα είναι για πάντα αγαπημένα μεταξύ τους και πως ποτέ δεν θα ξεχάσει το ένα το άλλο, ούτε εμένα φυσικά, τη μάνα τους!

Γιατρός: Μάλιστα. Και να υποθέσω πως δεν έγιναν έτσι τα πράγματα;

Γη: Θ' αστειεύεστε χρυσέ μου. Στην αρχή όλα πήγαιναν καλά. Όμως με τον καιρό άρχισαν οι ζήλιες και οι γκρίνιες. Μερικοί ήθελαν να πάνε να ζήσουν αλλού, άλλοι ήθελαν μεγαλύτερο χώρο κι άλλοι πάλι δεν επέτρεπαν σε κανέναν να μπει στο δικό τους μέρος. Άρχισαν οι πόλεμοι και τα παιδιά μου έχασαν τον αρχικό τους σκοπό. Η ξενοφοβία κι ο ρατσισμός μπήκε στις καρδιές τους και τις δηλητηρίασε...

Η μάνα Γη κλαίει σιωπηλά κι ο γιατρός της δίνει ένα μαντιλάκι

Γη: Σήμερα με το ζόρι μιλάει ο ένας στον άλλο κι όχι μόνο αυτό, μ'έχουν ξεχάσει εντελώς, εμένα τη μάνα τους, που όλα γι αυτούς τα έκανα!

Η Γη πάλι κλαίει σιωπηλά κι ο γιατρός της δίνει άλλο ένα μαντιλάκι. Μετά σημειώνει στο μπλοκάκι του λέγοντας συχνά «χιμμμ»

Γη: Τι «χιμ» και «χιμ» γιατρέ μου τόση ώρα εδώ, έχω ρέψει στο κλάμα!

Γιατρός: Χιμμ... Μισό λεπτό... Βγάζω τη διάγνωσή μου... Τρύπα του όζοντος, λειψυδρία, φαινόμενο του θερμοκηπίου, παιδιά που σας έχουν ξεχάσει...Μάλιστα, μάλιστα...

Γη: Τι γιατρέ μου; Τι έχω; Θα ζήσω; Πείτε μου...

Γιατρός: Λοιπόν κυρία Γη μου. Τα πράγματα, δεν είναι τόσο σοβαρά όσο νομίζετε! Είναι πιο σοβαρά... Ελάτε καλέ, μη χλωμιάζετε, ένα αστείο έκανα! ... Οχι, ε;;; Καλά, κοιτάστε, δεν είστε και του θανατά. Αν και για να πω τη μαύρη

αλήθεια μια βόλτα από τον ψυχίατρο θα σας έκανε καλό!
Αλλά μισό λεπτό. Η υπόθεση σηκώνει... σφηνάκι....

Γη: Σφηνάκι;

Ο γιατρός σηκώνεται και βγάζει από το συρτάρι του δύο σφηνάκια κι ένα μικρό μπουκαλάκι. Σερβίρει και προσφέρει το ένα στη Γη.

Γιατρός: Πιείτε το. Είναι σφηνάκι νερού! Είναι το τελευταίο μου.
Αλλά βλέπω πως το χρειάζομαστε κι οι δυο.

Γη: Ωωω, σας ευχαριστώ κύριε Σύνορά μου... Αχ! Βάλσαμο.
Θα μου πείτε τώρα τι πρέπει να κάνω για να γίνω καλά και να φέρω τα παιδιά μου πίσω αγαπημένα και μονοιασμένα;

Γιατρός: Λοιπόν κυρία Γη μου. Αυτό που χρειάζεται είναι να τους πούμε ένα μικρό ψεματάκι...

Γη: Ψεματάκι; Δηλαδή;

Γιατρός: Δηλαδή, θα τους πούμε πως πεθαίνετε...

Γη: Μπα που να φας τη γλώσσα σου άνθρωπέ μου. Γιατρός χωρίς σύνορα είσαι εσύ ή νεκροθάφτης χωρίς σύνορα;

Γιατρός: Καλά, μεταξύ μας, οι νεκροθάφτες βγάζουν πιο πολλά απ τους γιατρούς! Εεεεε εννοώ, ησυχάστε, ησυχάστε κυρία Γη μου. Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Πρέπει να τους πούμε κάτι τόσο συγκλονιστικό ώστε να τους ταραξεί και να έρθουν και πάλι κοντά σας. Λοιπόν;

Γη: Τι λοιπόν;... Ίσως να έχετε και δίκιο. Εσείς είστε ο γιατρός. Κάντε ό,τι νομίζετε... Μόνο που ίσως να χρειαστώ τελικά εκείνο το ουισκάκι που λέγατε. Έχετε;

Γιατρός: Έχω, αλλά είναι λίγο μπόμπα.

Γη: Δεν πειράζει. Μήπως έχετε και λίγα φιστίκια να μην αρχίσω τους κύκλους πάλι;

Γιατρός: Έχω κι απ' αυτά αλλά είναι μεταλλαγμένα...

Γη: Ας είναι...

Γιατρός: Ωραία. Μέχρι να σας φέρει η γραμματέας μου το ποτό σας και να το πιείτε με την ησυχία σας, εγώ θα στείλω μήνυμα με το δορυφόρο μου στα παιδιά σας...

Γη: Αχ γιατρέ μου... Λέτε να τα καταφέρουμε; Έχω ελπίδες;

Γιατρός: Απ'ό,τι λέει το σενάριο που διάβασα, είμαι σίγουρος... Ελάτε, πάμε στη γραμματέα μου να σας περιποιηθεί.

Γη: Πάμε... Να σας πω. Ο ψυχίατρος εφημερεύει τελικά; !!!

Γιατρός: Μπααα, ο ψυχίατρος είχε κάποια... ψυχολογικά προβλήματα κι είναι σε άδεια...